

[נולן פון פון איריך]
[נולן פון פון איריך]

טו

מו

בז'קמחיות

פעם מקומו ורגיל בעבודה, אך במקום ישמעאל וישובו שלחו פנים חדשות את האח יוסף? וכן אחורי כן כל שנה מילא המקום אח טירון, האם הייתה מניעה גם להכחן הגדול וגם למלאי מקומו?

הרב אפרים סמנוב בספרו הכהן הגדול והטגן (ריגא) כותב כי מי שmilal פעם מקומו של הכהן הגדול ונכנס לפניו ולפניהם אין יכול למלא אחריך תפקיד סגן כשבור הכהן הגדול לעובדה, שכן הוכרחו למנות סגן אחר וכשבא יום הכפורים ושוב ארעך שלא היה הכהג' יכול לעבוד אז מילא מקומו בעבודת יהוכ"פ זה הסגן השני ואחרי יהוכ"פ נתמנה שוב כהן אחר לסגן ומילא מקום וכן הלאה, אמנם גם נגניה כך שמי אשר זכה ליכנס לפניהם גנאי הוא לו שיטיל פיסות ויעשה כל תפקידו סגן כבראונה טרם שנכנס, לאשר נראה הוא כמשמשו של הכהן הגדול, עוד לא מובן כלל מדוע לא יזכה סגן זה ותיעבד בו מצוה אהריתא, שאם שוב היה עיכוב ונמנע הכהן הגדול לעבוד יכנס הסגן הראשו שוב לעובדה, הן אין להנעה שזכה בהו הסגן השני נתמנה מחדש, ואחרי שאם מת הכהן הגדול באותה שנה הרי הסגן הראשון שנכנס תחתיו הוא ממלא מקומו ובכן גם בחיו של הכהן הגדול כשאריע שוב עיכוב מה יעמוד זה הרגיל בעבודה אשתקד ויכנס בעובדה, ולמה בכל פעם להכניין אדם חדש?

שוב הביא הרב סמנוב בשם אביו הסבר אחר בהקדם אמרת בחולין כד בכהן שידייו מרתרחות פסול לעובדה, ובכן — הוא אומר — דוגמא לעובדא הכי הוה, ישמעאל בנה הכהן הגדול התהilih לרחת בידיו ושימש אחיו וגמ אחיו והזקון והתחיל לרחת ושימש שוב אחר וכן כולם, יש איפוא אפשרות שישמשו כולם בקודש בתהי האם ובחייב האחים כולם (ראה שם אות ג), והנה מפליא, שהוציא מניעה לעובדה שהמציא מודעתו ולא הביא המפורש במקורות כסיבת המניעה טומאת צנורא של גוי שעיל ידי ות נכנו ישבב, יוסף ושמعون, הרי אלו לא היעברו על-ידי ריתות ידים של הכהן גדול ומילאי מקומו, שזו מוט מתמיד ויכולים להעביר עיל"כ כהן גדול ממשרטתו). וגם אם נגיד, אין מוריידין בקודש" על כל פנים הרי אותו האח ששימש אשתקד יכול היה לשמש שוב, האם גם הוא נטמא?

מדובר איפוא באו במקומם אחיהם הצעירים?
הפרטון לדעתו הוא, שישמעאל הכהן הגדול לא חף לוותר על זכותו לכחן בכהונת גודלה ואלמי שימש במקומו אדם אחד כמה פעמים היה זה ויתור החלטי, כמובואר במס' נזיר מ"ז ע"א ד"ה וכן משיח בשמן המשחה: כהן גדול שלגלה ומינו אחר תחתיו בריבוי בגדים כגון שנגנו השמן (ברבג') ושימש כמה שנים, אף אם הראשון שב איינו חוזר לעבודתו תוארו שהרי זה שימוש מה שנימ.

מובן איפוא שישמעאל הכהן הגדול בריבוי בגדים לא הניח שאחד ישמש תחתיו כמה פעמים שאז היה זה סילוק גמור מכוהנה גדולה, והוכרחו לשלווח בכל פעם כהן אחר כדי שישמעאל ישאר בחזותו כן זכתה הקמחיות לראות כל שבעת בניה משמשים בכהונה גדולה לפני ולפניהם.

(ב) כהן גדול מתמנה בפה ומסתכל בפה, ראה Tos. יומא י"ב ב ד"ה משום איבת, ואשר אמרו בגין מ"ז א שכחן גדול קדושתו קדושות עולם, היינו קדשת כהן שבו ראה Tos. שם מ"ט א סדרה ומשווי ובשואל ושביב מהדורא רביעיה ח"א סי' ל"א.

(ג) ראה חותם סופר יו"ד סי' ה, ועיין בשות"ת אבני גורן יו"ד ח"ב סי' קי"ב ובכלי חמדה עה"ת מהגרמ"ד פלאצקי פ' שפטים. אותן דוגמ' שגמ' ש' א' אפשר להעביר, וראה קריי יב או"ח סי' י"ה—כו.

בז'קמחיות

תנו רבנן שבעת בנים היה לה לקמחיות וכולן שמו בכהונת גודלה, אמרו לה חכמים מה עשית שוכית לך?
אמרה להם מימי לא ראו קורות ביתי קלעי שער, (יומה מ"ז ע"א).

כבר העלה מרכן המהרש"א ביוםא שם כי ר' ישמעאל בן קמחיות הוא הוו ישמעאל בן פיאבי הנזכר במקורות שהובאו נקרא על שם משפחת אביו "פיאבו"
וכאן יוכנה על שם אמו "קמחיות" וכאשר פאי אינו שם עצם כי אם כינוי — כאשר הוכחת — כן גם "קמחיות" אינו שם עצם של אמ הכהן הגדול כי אם כינוי על שם מדת צניעות, וכן המליצו: כל קמחא קמחא דקמחיות סולת. כל הנשים זדרו וזרד אימא עללה לגג, וכאמור כי שאלה אותה מה עשית שוכית לך, והוא השיבה מימי לא ראו קורות ביתי קלעי שער, ובירושלמי יומא פ"א סיימו: וקרון עללה כל כבודה בת מלך פנימה, משbezנות זהב לבושה, הכוונה, כל כהן לובש בגדי بد והיא זכתה שבניה ילבשו משbezנות זהב לבושה, הכוונה, כל כבודה פנימה, שלא ראו קורות בביתה קלעי שערותיה, ומיסוד בלשון המכוב [ישעיה מ"ז ב] טחני קמח גלי צמתך עיין ילקוט ומפרשי המקרא שם: טחני קמח, טחינה אחר טחינה, סונגונה קמחא דקמחיות סולת, על זהיorthה בעניין גילוי צמותה.

ומדי עmedi בעניין זה חושבני שכדי להairo ולברורו, המעניין במקורות א) ימצא חמשה מהאחים מפורטים בשם א) הכהן הגדול "ישמעאל", ב) אחיו "ישבב", ג) אחיו "יוסף", ד) אחיו "שמעון" שהם הוו נמנע פעם מלעלבר על ידי פסל צנורא ונוכנס "היהודים" תחתיו באחדים מהם מבוארת הסיבה שעל דה נמנע הכהן הגדול מעבודתו היה טומאת צנורא שנתחזה עלייה, באחדים שלא נקבעו בשם לא פורשה הסיבה, ובכל פעם נכנס אח אחר לעבודה במקומו,/non לא יכול שישמעאל הכהן הגדול ומת גם הוא גם הם עיי' צנורות, כן לא יכול שישמעאל הכהן הגדול מת ושימוש אחיו ומית גם הוא ומילא מקום אח שלישי ומית גם הוא וכן הלאה עד שמילא השביעי מילא אחיו אלמי כו' הון לא וכותה היא לאם שתקבעו בניה בחיה, שיעלה הצער לנдолה אחרי שאחיו הגדול פנה לי מקום במתיתו, על מארע מעצב כזה לא היו חכמי הדור אמורים להאם השפולה: מה עשית שזכית לך, ואם נגיד שכולם היו בחיים אך בכל פעם שנטמא הכהן הגדול נכנס אח למלאות מקומו הנה יפלא מודע נכנס בכל פעם אח אחר? אם אריע שוב פסל שלא היה יכול שישמעאל הכהן הגדול לעבוד מודע לא נכנס שוב אותו האח שמילא כבר (א) ראה יירושלמי יומא פ"א ה"א, מגילה פ"א ה"ג, והורות פ"ג, ויקרא רבא פ"כ יא, ובמדבר רבה ס"ב, ועיין בתוספתא יומא ס"ג ובתורת הגרא' שם.